Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B** **EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2003/6/EG**

av den 28 januari 2003

om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk)

(EUT L 96, 12.4.2003, s. 16)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/26/EG av den 11 mars 2008	L 81	42	20.3.2008

Rättad genom:

►**C1** Rättelse, EGT L 109, 1.5.2003, s. 27 (2003/6/EG)

▼B

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2003/6/EG

av den 28 januari 2003

om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([2]),

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ([3]),

i enlighet med förfarandet i artikel 251 ([4]), och

av följande skäl:

(1) En verklig inre marknad för finansiella tjänster är avgörande för ekonomisk tillväxt och skapande av arbetstillfällen i gemenskapen.

(2) För en integrerad och effektiv finansmarknad krävs marknadsintegritet. Att värdepappersmarknaderna fungerar väl och att allmänheten har förtroende för dem är förutsättningar för ekonomisk tillväxt och välstånd. Marknadsmissbruk skadar finansmarknadernas integritet och allmänhetens förtroende för värdepapper och derivatinstrument.

(3) I kommissionens meddelande av den 11 maj 1999, ”Att genomföra handlingsramen för finansmarknaderna: en handlingsplan”, anges en rad åtgärder som behövs för att fullborda den inre marknaden för finansiella tjänster. Europeiska rådet i Lissabon i april 2000 uttalade sig för att handlingsplanen skall genomföras senast 2005. I handlingsplanen betonas behovet av att utarbeta ett direktiv mot otillbörlig marknadspåverkan.

(4) Vid mötet den 17 juli 2000 inrättade rådet Visemannakommittén om regleringen av de europeiska värdepappersmarknaderna. I sin slutrapport föreslog visemannakommittén att en ny lagstiftningsmetod baserad på en strategi i fyra nivåer skulle införas: grundläggande principer, åtgärder för genomförandet, samarbete och verkställighet. Nivå 1, direktivet, bör begränsas till allmänna övergripande ramprinciper, medan nivå 2 bör omfatta tekniska genomförandeåtgärder, som skall antas av kommissionen biträdd av en kommitté.

(5) I den resolution som Europeiska rådet i Stockholm antog i mars 2001 godkändes slutrapporten från visemannakommittén och den föreslagna metoden med fyra nivåer i syfte att göra processen för gemenskapens lagstiftning om värdepapper effektivare och öppnare.

(6) Även i Europaparlamentets resolution om genomförandet av lagstiftningen om finansiella tjänster av den 5 februari 2002 godkändes visemannakommitténs rapport på grundval av den högtidliga förklaring som kommissionen gjorde inför Europaparlamentet

([1]) EGT C 240 E, 28.8.2001, s. 265.
([2]) EGT C 80, 3.4.2002, s. 61.
([3]) EGT C 24, 26.1.2002, s. 8.
([4]) Europaparlamentets yttrande av den 14 mars 2002 (ännu ej offentliggjort i EUT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 19 juli 2002 (EGT C 228 E, 25.9.2002, s. 19) och Europaparlamentets beslut av den 24 oktober 2002 (ännu ej offentliggjort i EUT).

▼B

samma dag och den skrivelse av den 2 oktober 2001 från kommissionären med ansvar för den inre marknaden till ordföranden för parlamentets utskott för ekonomi och valutafrågor som rör garantier för Europaparlamentets roll i denna process.

(7) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([1]).

(8) Enligt Europeiska rådet i Stockholm bör genomförandeåtgärder på nivå 2 användas oftare, för att säkerställa att de tekniska bestämmelserna uppdateras i förhållande till utvecklingen på marknaden och på tillsynsområdet, och tidsfrister bör fastställas för alla etapper av arbetet på nivå 2.

(9) Europaparlamentet bör få en tidsfrist om tre månader från och med det datum då förslaget till genomförandeåtgärderna överlämnas för att behandla dessa och avge ett yttrande. Denna tidsfrist kan emellertid kortas ned i brådskande och vederbörligen motiverade fall. Om Europaparlamentet under denna period antar en resolution bör kommissionen göra en ny genomgång av förslaget till åtgärder.

(10) Den finansiella och tekniska utvecklingen skapar fler incitament till, medel för och tillfällen till marknadsmissbruk: med hjälp av nya produkter, ny teknik, ökad gränsöverskridande verksamhet samt Internet.

(11) Gemenskapens befintliga rättsliga ram för skydd av marknadens integritet är ofullständig. De rättsliga kraven skiljer sig åt mellan medlemsstaterna, vilket ofta gör de ekonomiska aktörerna osäkra på begrepp, definitioner och tillämpning. I vissa medlemsstater finns det ingen lagstiftning som behandlar prismanipulationer och spridning av vilseledande uppgifter.

(12) Marknadsmissbruk består av insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan. Lagstiftning mot insiderhandel och mot otillbörlig marknadspåverkan har samma syfte: att garantera finansmarknadernas integritet i gemenskapen och höja investerarnas förtroende för dem. Det är därför tillrådligt att anta gemensamma bestämmelser för att bekämpa såväl insiderhandel som otillbörlig marknadspåverkan. Genom ett enda direktiv kommer samma rambestämmelser för ansvarsfördelning, tillämpning och samarbete att säkerställas i hela gemenskapen.

(13) Förändringarna på finansmarknaderna och i gemenskapens lagstiftning sedan antagandet av rådets direktiv 89/592/EEG av den 13 november 1989 om samordning av föreskrifter om insiderhandel ([2]) gör att det direktivet nu bör ersättas så att överensstämmelse uppkommer i förhållande till lagstiftningen mot otillbörlig marknadspåverkan. Ett nytt direktiv behövs också för att undvika kryphål i gemenskapens lagstiftning som kan utnyttjas för otillbörligt beteende och som skulle undergräva allmänhetens förtroende för marknaderna och alltså förhindra att de fungerar smidigt.

(14) Detta direktiv tar hänsyn till de farhågor som medlemsstaterna gav uttryck för efter terroristattackerna den 11 september 2001 vad beträffar kampen mot finansiering av terroristverksamhet.

(15) Insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan hindrar den fullständiga genomlysning på marknaden som för alla ekonomiska aktörer på integrerade finansmarknader är en förutsättning för handel.

([1]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.
([2]) EGT L 334, 18.11.1989, s. 30.

▼B

(16) Insiderinformation är all information av specifik natur som inte har offentliggjorts och som direkt eller indirekt hänför sig till en eller flera emittenter av finansiella instrument eller till ett eller flera finansiella instrument. Information som kan förväntas få en väsentlig inverkan på prisutvecklingen och prisbildningen på en reglerad marknad som sådan kan betraktas som information som indirekt hänför sig till en eller flera emittenter av finansiella instrument eller ett eller flera relaterade derivatinstrument.

(17) När det gäller insiderhandel bör hänsyn tas till de fall där källan till insiderinformation inte är någons yrke eller uppgifter, utan brottslig verksamhet vars förberedande eller utförande kan ha väsentlig inverkan på priserna på ett eller flera finansiella instrument eller på prisbildningen på den reglerade marknaden som sådan.

(18) Utnyttjandet av insiderinformation kan bestå i förvärv eller avyttring av finansiella instrument samtidigt som parten i fråga inser eller borde ha insett att den information som innehas är insiderinformation. I detta avseende bör de behöriga myndigheterna ta hänsyn till vad en normal och förnuftig person skulle ha insett eller borde ha insett med hänsyn till omständigheterna. Dessutom bör inte det förhållandet att marknadsgaranter eller andra som erhållit auktorisation för att uppträda som motpart eller personer som har tillstånd att handla med finansiella instrument för annans räkning, vilka har insiderinformation, i de första två fallen legitimt köper eller säljer finansiella instrument eller i det tredje fallet vederbörligen utför kundorder, i sig anses innebära utnyttjande av sådan insiderinformation.

(19) Medlemsstaterna bör ta itu med den företeelse som kallas för handel före kunden (”front running”), bland annat i samband med handel i råvaruderivat, när den utgör marknadsmissbruk enligt definitionerna i detta direktiv.

(20) En person som utför transaktioner eller handelsorder vilka utgör otillbörlig marknadspåverkan kan påvisa att hans skäl att utföra sådana transaktioner eller order är legitima och att dessa transaktioner och order stämmer överens med praxis på den berörda reglerade marknaden. En sanktion kan trots detta påföras om den behöriga myndigheten påvisar att det finns ett annat, icke-legitimt, skäl till dessa transaktioner eller handelsorder.

(21) Den behöriga myndigheten får utfärda riktlinjer i frågor som omfattas av direktivet, till exemple definitionen av insiderinformation rörande råvaruderivat eller tillämpning av definitionen av godkänd marknadspraxis i förhållande till definitionen av otillbörlig marknadspåverkan. Dessa riktlinjer bör överensstämma med bestämmelserna i detta direktiv och med de genomförandeåtgärder som antas i enlighet med kommittéförfarandet.

(22) Medlemsstater bör kunna få välja det lämpligaste sättet för reglering när det gäller personer som tar fram eller sprider analyser om finansiella instrument, eller emittenter av finansiella instrument, eller personer som tar fram eller sprider information med rekommendationer eller förslag om investeringsstrategi, däribland lämpliga mekanismer för självreglering, vilket bör anmälas till kommissionen.

(23) När emittenter offentliggör insiderinformation på sina webbplatser på Internet bör detta ske i enlighet med de föreskrifter om överföring av personuppgifter till tredje land som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ([1]).

([1]) EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

▼B

(24) Snabbt och korrekt offentliggörande av information ökar marknadens integritet, medan selektiv information från emittenternas sida kan leda till att investerarna förlorar förtroendet för finansmarknadernas integritet. Professionella finansiella aktörer bör bidra till marknadsintegriteten på olika sätt. Sådana åtgärder kan t.ex. vara upprättande av ”grå listor”, tillämpning av ”window trading” för känsliga personalkategorier, tillämpning av interna uppförandekoder och upprättande av vattentäta skott mellan enheter i finansiella institut. Sådana förebyggande åtgärder kan bidra till att bekämpa missbruk av marknaden endast om de genomförs med beslutsamhet och kontrolleras noggrant. Lämpliga åtgärder för en sådan kontroll kan t.ex. vara att utse tillsynsansvariga i berörda organ och att låta oberoende revisorer genomföra regelbundna kontroller.

(25) De moderna kommunikationsmedlen gör det möjligt för yrkesutövarna på finansmarknaderna och de enskilda investerarna att få mer likvärdig tillgång till finansiell information, men medför även ökad risk för spridning av falsk eller vilseledande information.

(26) En ökad genomlysning när det gäller transaktioner som utförs av personer som har en ledande ställning hos emittenterna, och i tillämpliga fall av dem närstående personer, skulle förebygga marknadsmissbruk. Ett offentliggörande av dessa transaktioner, åtminstone på individuell nivå, kan även utgöra en värdefull informationskälla för investerarna.

(27) Marknadsaktörerna bör bidra till att förebygga marknadsmissbruk och införa strukturella bestämmelser som syftar till att förhindra och upptäcka otillbörlig marknadspåverkan. Dessa bestämmelser kan omfatta krav på genomlysning när det gäller de utförda transaktionerna, offentliggörande av alla kursregleringsavtal, ett rättvist orderhanteringssystem, inrättande av ett effektivt system för att upptäcka en avvikande handelsorder, tillräckligt effektiva system för fastställandet av referenspriser för finansiella instrument och klara regler för tillfälligt avbrytande av handeln.

(28) Detta direktiv bör tolkas och genomföras av medlemsstaterna på ett sätt som stämmer överens med kraven på en effektiv reglering för att skydda innehavare av överlåtbara värdepapper som medför rösträtt i ett bolag (eller som efter lösen eller konvertering kan medföra sådana rättigheter) när bolaget är föremål för ett offentligt uppköpserbjudande eller ett annat förslag om förändring av kontrollen i bolaget. Detta direktiv hindrar inte på något sätt en medlemsstat från att införa eller att ha sådana åtgärder som den anser vara lämpliga för att uppnå dessa syften.

(29) Att ha tillgång till insiderinformation angående ett annat bolag och att använda den i samband med ett offentligt uppköpserbjudande för att vinna kontroll över detta bolag eller föreslå en fusion med detta bolag bör inte i sig anses utgöra insiderhandel.

(30) Eftersom ett förvärv eller en avyttring av finansiella instrument med nödvändighet föregås av ett beslut av den som företar respektive transaktion, bör genomförandet av sådana förvärv och avyttringar inte i sig anses innebära att insiderinformation utnyttjas.

(31) Analyser och bedömningar som grundas på allmänt tillgängliga uppgifter bör inte anses som insiderinformation och därför bör transaktioner som utförs på grundval av sådan analys eller sådana bedömningar inte i sig anses utgöra insiderhandel i den mening som avses i detta direktiv.

(32) Medlemsstaterna, Europeiska centralbankssystemet, de nationella centralbankerna eller ett annat officiellt utsett organ eller en person som handlar på deras vägnar, bör kunna föra penning- eller växelkurspolitik eller förvalta offentlig skuld utan begränsningar.

▼B

(33) Stabilisering av finansiella instrument eller handel med egna aktier i återköpsprogram kan under vissa omständigheter vara berättigad av ekonomiska skäl och bör därför inte i sig betraktas som marknadsmissbruk. Gemensamma standarder bör utarbetas för praktisk vägledning.

(34) Finansmarknadernas ökade räckvidd, den snabba förändringen och antalet nya produkter och företeelser gör att detta direktiv måste ha ett brett tillämpningsområde i fråga om berörda finansiella instrument och metoder för att kunna garantera integriteten hos gemenskapernas finansmarknader.

(35) För att lika konkurrensvillkor skall kunna etableras på gemenskapens finansmarknader måste de bestämmelser som omfattas av detta direktiv få bred geografisk tillämpning. När det gäller derivatinstrument som inte har godkänts för handel men som omfattas av detta direktiv, bör varje medlemsstat ha befogenhet att vidta åtgärder avseende handlingar som utförs på dess territorium eller utomlands och som berör underliggande finansiella instrument som är godkända för handel på en reglerad marknad som befinner sig inom eller opererar på dess territorium, eller för vilka det har lämnats in en ansökan om godkännande för handel på en sådan marknad. Varje medlemsstat bör också ha befogenhet att vidta åtgärder avseende handlingar som utförs på dess territorium, och som rör underliggande finansiella instrument som godkänts för handel på en reglerad marknad i en medlemsstat eller för vilket en ansökan om godkännande för handel på en sådan marknad har gjorts.

(36) Förekomsten av en rad olika behöriga myndigheter med olika ansvarsområden i medlemsstaterna skulle kunna skapa osäkerhet bland de ekonomiska aktörerna. Det bör därför utses en enda behörig myndighet i varje medlemsstat som har åtminstone det slutgiltiga ansvaret för övervakningen av att de bestämmelser som antas enligt detta direktiv följs, och för internationellt samarbete. Denna myndighet bör vara av administrativ karaktär, så att dess oberoende i förhållande till de finansiella aktörerna garanteras och intressekonflikter undviks. Medlemsstaterna bör i enlighet med den nationella lagstiftningen se till att den behöriga myndigheten finansieras på ett lämpligt sätt. Myndigheten bör ha lämpliga rådgivande arrangemang för eventuella ändringar i nationell lagstiftning, t.ex. en rådgivande kommitté bestående av företrädare för emittenter, företag som tillhandahåller finansiella tjänster och konsumenter, så att myndigheten får full kännedom om deras åsikter och farhågor.

(37) En gemensam minimiuppsättning av kraftfulla verktyg och befogenheter för den behöriga myndigheten i varje medlemsstat kommer att garantera effektivitet i övervakningen. Marknadsföretag och alla finansiella aktörer bör också på sin nivå bidra till marknadens integritet. Det förhållandet att en enda behörig myndighet utses för marknadsmissbruk utesluter inte samarbete eller delegation på den behöriga myndighetens ansvar mellan den myndigheten och företag på marknaden, i syfte att säkerställa effektiv övervakning av att de bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv följs.

(38) För att gemenskapens ramlagstiftning mot marknadsmissbruk skall kunna vara tillräcklig måste alla överträdelser av de förbud eller krav som fastställs enligt detta direktiv upptäckas och sanktioneras snabbt. I detta syfte bör påföljderna vara tillräckligt avskräckande, stå i proportion till hur allvarlig överträdelsen är och den vinst som gjorts, och genomföras på ett konsekvent sätt.

(39) Medlemsstaterna bör vid bestämmandet av de administrativa åtgärderna och påföljderna vara uppmärksamma på behovet av en viss homogenitet i alla medlemsstaterna i detta avseende.

▼B

(40) Antalet transaktioner över gränserna ökar ständigt, vilket kräver förbättrat samarbete och övergripande regler för utbyte av information mellan nationella behöriga myndigheter. Organisationen av övervakningen och utredningsbefogenheterna i varje medlemsstat bör inte utgöra ett hinder för samarbete mellan de behöriga nationella myndigheterna.

(41) Eftersom målet för den föreslagna åtgärden, nämligen att förhindra marknadsmissbruk i form av insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(42) Det kan ibland behövas tekniska riktlinjer och genomförandeåtgärder till reglerna i detta direktiv på grund av utvecklingen på finansmarknaderna. Kommissionen bör därför bemyndigas att anta genomförandeåtgärder, förutsatt att dessa inte ändrar direktivets grundläggande beståndsdelar, och att kommissionen handlar i enlighet med principerna i detta direktiv, efter samråd med Europeiska värdepapperskommittén, inrättad genom kommissionens beslut 2001/528/EG ([1]).

(43) Kommissionen bör, då den utövar sina genomförandebefogenheter enligt detta direktiv, beakta följande principer:

— Behovet av att se till att investerare har förtroende för finansmarknaderna genom att främja hög standard för genomlysningen på finansmarknaderna.

— Behovet av att förse investerare med ett stort utbud av konkurrerande investeringsmöjligheter samt med information och skydd anpassat till deras situation.

— Behovet av att se till att oberoende tillsynsmyndigheter tillämpar reglerna enhetligt, särskilt när det gäller bekämpningen av ekonomisk brottslighet.

— Behovet av en hög grad av öppenhet och samråd med samtliga marknadsaktörer och med Europaparlamentet och rådet.

— Behovet av att uppmuntra innovationer på finansmarknaderna så att dessa blir dynamiska och effektiva.

— Behovet av att garantera marknadsintegritet genom en nära och dynamisk övervakning av finansiella innovationer.

— Vikten av att minska kostnaderna för kapital och öka tillgången till detsamma.

— Behovet av att upprätthålla balansen mellan marknadsaktörernas (även små och medelstora företags och små investerares) kostnader och fördelar på lång sikt vid alla genomförandeåtgärder.

— Behovet av att främja den internationella konkurrenskraften hos EU:s finansmarknader utan att detta påverkar den välbehövliga utökningen av det internationella samarbetet.

— Behovet av att skapa lika konkurrensvillkor för alla marknadsaktörer genom att vid behov inrätta EU-övergripande bestämmelser.

— Behovet av att respektera skillnaderna mellan de nationella marknaderna när dessa skillnader inte på ett otillbörligt sätt påverkar den inre marknadens enhetlighet.

([1]) EGT L 191, 13.7.2001, s. 45.

▼B

— Behovet av att garantera överensstämmelse med annan gemenskapslagstiftning på detta område, eftersom en obalans när det gäller information och avsaknad av genomlysning kan äventyra marknadernas funktion och framför allt skada konsumenter och små investerare.

(44) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som bland annat erkänns i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter, särskilt artikel 11 i densamma, och artikel 10 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna. Detta direktiv hindrar alltså inte på något sätt medlemsstaterna från att tillämpa sina konstitutionella bestämmelser om pressfrihet och yttrandefrihet i medierna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. *insiderinformation*: icke offentliggjord information av specifik natur, som direkt eller indirekt hänför sig till en eller flera emittenter av finansiella instrument eller till ett eller flera finansiella instrument och som, om den offentliggjordes, skulle kunna förväntas ha en väsentlig inverkan på priset på dessa finansiella instrument eller på priset på relaterade derivatinstrument.

   När det gäller råvaruderivat avses med *insiderinformation* icke offentliggjord information av specifik natur som direkt eller indirekt hänför sig till ett eller flera sådana derivat, och som användare av råvaruderivatmarknader förväntar sig att få i enlighet med godtagen marknadspraxis på dessa marknader.

   För personer som har som uppgift att genomföra order avseende finansiella instrument skall med *insiderinformation* även avses information som lämnats av en uppdragsgivare och hänför sig till dennes ännu ej genomförda order, som är av specifik natur, som direkt eller indirekt hänför sig till en eller flera emittenter av finansiella instrument eller till ett eller flera finansiella instrument och som ►C1 , om informationen offentliggjordes, skulle kunna förväntas ha en väsentlig inverkan ◄ på priset på dessa finansiella instrument eller på priset på relaterade derivatinstrument.

2. otillbörlig marknadspåverkan:

   a) Transaktioner eller handelsorder

      — som ger eller kan förväntas ge falska eller vilseledande signaler om tillgång, efterfrågan eller pris på finansiella instrument, eller

      — som genom en persons agerande eller fleras samarbete låser fast priset på ett eller flera finansiella instrument vid en onormal eller konstlad nivå,

      utom i de fall då personen som utförde transaktionen eller handelsordern kan visa att hans skäl att utföra densamma är legitima och att transaktionen eller ordern stämmer överens med godtagen marknadspraxis på den berörda reglerade marknaden.

   b) Transaktioner eller handelsorder där falska förespeglingar eller andra slag av vilseledande eller manipulationer utnyttjas.

   c) Spridning genom medierna, inklusive Internet, eller på annat sätt av information som ger eller kan förväntas ge falska eller vilseledande signaler om finansiella instrument, även spridning av rykten och falska eller vilseledande nyheter, om personen som spred informationen insåg eller borde ha insett att den var falsk eller vilseledande. När journalister verkar i sin yrkesroll skall

▼B

spridning av sådan information bedömas, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11, med hänsyn till regler som är tillämpliga på deras yrke, såvida inte dessa personer direkt eller indirekt erhåller fördel eller vinning genom att sprida informationen i fråga.

Följande exempel omfattas av den huvuddefinition som anges i a, b och c:

— Att en person, eller flera personer i samarbete, verkar för att skapa sig en dominerande ställning när det gäller utbud eller efterfrågan på ett finansiellt instrument, och detta får till följd, direkt eller indirekt, att inköps- eller försäljningspriser fixeras eller andra oskäliga transaktionsvillkor skapas.

— Att köpa eller sälja finansiella instrument strax innan marknaden stänger på ett sådant sätt att de investerare som handlar på grundval av slutkursen vilseleds.

— Att ta positioner i ett finansiellt instrument och utnyttja en tillfällig eller regelbunden tillgång till traditionella eller elektroniska medier genom att yttra sig om det finansiella instrumentet (eller indirekt om emittenten av detta) och därefter dra nytta av den påverkan dessa yttranden får på priset på det finansiella instrumentet utan att samtidigt ha offentliggjort intressekonflikten på ett korrekt och effektivt sätt.

Definitionen på otillbörlig marknadspåverkan skall anpassas så att den även kommer att omfatta nya handelsmönster som i praktiken utgör otillbörlig marknadspåverkan.

3. finansiella instrument:

— Överlåtbara värdepapper som de definieras i rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster inom värdepappersområdet ([1]).

— Andelar i företag för kollektiva investeringar.

— Penningmarknadsinstrument.

— Finansiella terminskontrakt och motsvarande instrument med kontantavräkning.

— Ränteterminskontrakt.

— Ränte- och valuta- och aktieswappar.

— Köp- och säljoptioner avseende alla instrument som hör till dessa kategorier, däri inbegripet motsvarande instrument med kontantavräkning. Denna grupp inbegriper särskilt valuta- och ränteoptioner.

— Råvaruderivat.

— Alla övriga instrument som är godkända för handel på en reglerad marknad i någon medlemsstat eller för vilka en ansökan om godkännande för handel har ingivits i någon medlemsstat.

4. *reglerad marknad*: marknad enligt definitionen i artikel 1.13 i direktiv 93/22/EEG.

▼M1

5. *godtagen marknadspraxis*: praxis som rimligen kan förväntas på en eller flera finansmarknader och som godtagits av den behöriga myndigheten enligt de riktlinjer som kommissionen antagit i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 17.2a.

▼B

6. *person*: varje fysisk eller juridisk person.

([1]) EGT L 141, 11.6.1993, s. 27. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/64/EG (EGT L 290, 17.11.2000, s. 27).

▼B

7. *behörig myndighet*: den behöriga myndighet som utsetts i enlighet med artikel 11.

För att kunna ta hänsyn till tekniska förändringar på de finansiella marknaderna och säkerställa att detta direktiv tillämpas på ett enhetligt sätt i gemenskapen, skall kommissionen ►M1 ——————— ◄ anta genomförandeåtgärder avseende punkterna 1, 2 och 3 i den här artikeln. ►M1 Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 17.2a. ◄

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall förbjuda varje person som avses i andra stycket och som förfogar över insiderinformation att utnyttja denna för att förvärva eller avyttra, eller försöka förvärva eller avyttra, finansiella instrument som omfattas av denna information, för egen eller annans räkning, direkt eller indirekt.

Första stycket skall tillämpas på varje person som förfogar över denna information

a) genom sin ställning i emittentens administrations-, lednings- eller kontrollorgan,

b) genom aktieinnehav i emittenten,

c) genom att ha tillgång till information i sin anställning, i sin verksamhet eller under sina åligganden,

d) genom sin brottsliga verksamhet.

2. När en person som avses i punkt 1 är en juridisk person, gäller förbudet också de fysiska personer som deltar i beslutet att genomföra transaktionen för den juridiska personens räkning.

3. Denna artikel skall inte tillämpas på transaktioner som utförs för att uppfylla ett åtagande att förvärva eller avyttra finansiella instrument, när detta åtagande följer av ett avtal som ingåtts innan personen ifråga kom att förfoga över insiderinformation.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall förbjuda varje person som omfattas av förbudet i artikel 2

a) att röja sådan insiderinformation till annan person, utom i fall då röjandet sker som ett normalt led i fullgörande av tjänst, verksamhet eller åligganden, eller

b) att på grundval av sådan insiderinformation föreslå eller förmå någon annan person att förvärva eller avyttra finansiella instrument som omfattas av informationen.

Artikel 4

Medlemsstaterna skall se till att artiklarna 2 och 3 även tillämpas på varje person, utöver de personer som anges i dessa artiklar, som har insiderinformation när denna person insett eller borde ha insett att det rör sig om insiderinformation.

Artikel 5

Medlemsstaterna skall förbjuda varje person att bedriva otillbörlig marknadspåverkan.

▼B

Artikel 6

1. Medlemsstaterna skall se till att emittenter av finansiella instrument så snabbt som möjligt informerar allmänheten om insiderinformation som direkt berör dessa emittenter.

Utan att det påverkar de åtgärder som vidtas för att bestämmelserna i första stycket skall efterlevas, skall medlemsstaterna se till att emittenterna under en lämplig tidsperiod på sina webbplatser låter publicera all insiderinformation som de är skyldiga att offentliggöra.

2. En emittent får på eget ansvar skjuta upp det offentliggörande av insiderinformationen som avses i punkt 1, i syfte att inte skada sina egna legitima intressen, under förutsättning att det inte är sannolikt att den uteblivna informationen vilseleder allmänheten och att emittenten kan säkerställa att informationen förblir konfidentiell. Medlemsstaterna får kräva att en emittent utan dröjsmål informerar den behöriga myndigheten om beslutet att uppskjuta offentliggörandet av insiderinformationen.

3. Medlemsstaterna skall föreskriva att om en emittent eller en person som handlar på emittentens vägnar eller för emittentens räkning överlämnar insiderinformation till en utomstående i samband med fullgörande av tjänst, verksamhet eller åligganden på det sätt som anges i artikel 3 a, skall denna information offentliggöras fullständigt och effektivt och det samtidigt som överlämnandet om det är avsiktligt och så snabbt som möjligt om det är oavsiktligt.

Bestämmelserna i första stycket skall inte gälla om den person som mottar informationen är skyldig att inte röja denna, oberoende av om denna skyldighet grundar sig på lagar och andra förordningar, bolagsordningar eller ett avtal.

Medlemsstaterna skall föreskriva att emittenter eller personer som handlar på deras vägnar eller för deras räkning skall upprätta förteckningar över personer som arbetar för dem, antingen det föreligger ett anställningsförhållande eller inte, och som har tillgång till insiderinformation. Emittenter eller personer som handlar på deras vägnar eller för deras räkning skall regelbundet uppdatera dessa förteckningar och översända dem till den behöriga myndigheten varje gång som myndigheten begär det.

4. Personer i ledande ställning hos en emittent av finansiella instrument, och i tillämpliga fall dem närstående personer, skall till den behöriga myndigheten åtminstone rapportera varje transaktion som de utför för egen räkning avseende aktier som emitteras av den emittenten eller derivat eller andra finansiella instrument som är kopplade till aktierna. Medlemsstaterna skall se till att allmänheten på ett enkelt sätt får tillgång till denna information snarast möjligt, åtminstone på individuell nivå.

5. Medlemsstaterna skall se till att det finns ett lämpligt regelverk för att säkerställa att personer som tar fram eller sprider analyser om finansiella instrument, eller emittenter av finansiella instrument, eller personer som tar fram eller sprider information med rekommendationer eller förslag om investeringsstrategi avsedd för distributionskanaler eller för allmänheten, vidtar rimliga försiktighetsmått för att säkerställa att informationen presenteras sakligt, och att de uppger vilka intressen de har eller anger intressekonflikter beträffande de finansiella instrument som omfattas av informationen. Sådant regelverk skall anmälas till kommissionen.

6. Medlemsstaterna skall se till att marknadsoperatörerna antar strukturella bestämmelser som syftar till att förebygga och upptäcka otillbörlig marknadspåverkan.

7. I syfte att säkerställa att punkterna 1–5 i denna artikel följs får den behöriga myndigheten vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att allmänheten informeras på ett korrekt sätt.

▼B

8. Offentliga institutioner som sprider statistik som kan ha väsentlig inverkan på de finansiella marknaderna skall sprida dessa uppgifter på ett rättvist och öppet sätt.

9. Medlemsstaterna skall föreskriva att varje person som yrkesmässigt utför transaktioner med finansiella instrument utan dröjsmål skall meddela den behöriga myndigheten om personen har skäl att misstänka att en transaktion utgör insiderhandel eller otillbörlig marknadspåverkan.

10. För att ta hänsyn till den tekniska utvecklingen på de finansiella marknaderna och säkerställa att direktivet tillämpas på ett enhetligt sätt skall kommissionen ►M1 ———— ◄ anta genomförandebestämmelser om

— de tekniska villkoren för det offentliggörande av insiderinformation som anges i punkterna 1 och 3,

— de tekniska villkoren för uppskjutande av offentliggörandet av insiderinformation enligt punkt 2,

— de tekniska villkoren för att främja en gemensam strategi vid genomförandet av punkt 2 andra meningen,

— villkoren för när emittenterna, eller de organ som handlar för deras räkning, skall upprätta en förteckning över de personer som arbetar för dem och som har tillgång till insiderinformation enligt punkt 3, samt över villkoren för uppdateringen av förteckningarna,

— de personkategorier som omfattas av den anmälningsskyldighet som anges i punkt 4 och de egenskaper hos en transaktion, inbegripet storlek, som utlöser denna anmälningsskyldighet samt de tekniska villkoren för rapporteringen till den behöriga myndigheten,

— de tekniska villkoren för de olika personkategorierna i punkt 5 när det gäller en rättvis presentation av analyser och annan information i vilken investeringsstrategier rekommenderas, samt hur de särskilda intressen och intressekonflikter som avses i punkt 5 skall meddelas. Dessa villkor skall beakta de regler, inbegripet självreglering, som gäller för journalistyrket, och

— de tekniska villkor enligt vilka de personer som avses i punkt 9 skall rapportera till den behöriga myndigheten.

▼M1

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 17.2a.

▼B

Artikel 7

Detta direktiv är inte tillämpligt på transaktioner utförda i penning- eller växelkurspolitiska syften eller inom ramen för statsskuldförvaltning av en medlemsstat, Europeiska centralbankssystemet, en nationell centralbank eller något annat officiellt utsett organ eller av en person som handlar på deras vägnar. Medlemsstaterna får utsträcka detta undantag till sina egna delstater eller liknande lokala myndigheter för förvaltning av offentliga skulder.

Artikel 8

Förbuden i detta direktiv är inte tillämpliga på handel med egna aktier i återköpsprogram eller på stabilisering av ett finansiellt instrument, förutsatt att handeln utförs i enlighet med de genomförandeåtgärder som antas ►M1 ———— ◄. ►M1 Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 17.2a. ◄

▼B

Artikel 9

Bestämmelserna i detta direktiv skall tillämpas på alla finansiella instrument som är godkända för handel på en reglerad marknad i minst en medlemsstat, eller för vilka det har lämnats in en ansökan om godkännande för handel på en sådan marknad, oavsett om själva transaktionen faktiskt äger rum på den marknaden eller inte.

Artiklarna 2, 3 och 4 skall även tillämpas på varje finansiellt instrument som inte är godkänt för handel på en reglerad marknad i en medlemsstat men vars värde är beroende av ett sådant finansiellt instrument som avses i första stycket.

Artikel 6.1, 6.2 och 6.3 skall inte tillämpas på emittenter som inte har begärt eller godkänt att deras finansiella instrument godkänns för handel på en reglerad marknad i en medlemsstat.

Artikel 10

Varje medlemsstat skall tillämpa förbuden och kraven i detta direktiv på

a) handlingar som vidtas på dess territorium eller utomlands och som berör finansiella instrument som är godkända för handel på en reglerad marknad som är belägen inom eller opererar på dess territorium, eller för vilka det har lämnats in en ansökan om godkännande för handel på en sådan marknad,

b) handlingar som vidtas på dess territorium och som berör finansiella instrument som är godkända för handel på en reglerad marknad i en medlemsstat, eller för vilka det har lämnats in en ansökan om godkännande för handel på en sådan marknad.

Artikel 11

Utan att de rättsliga myndigheternas befogenheter åsidosätts skall varje medlemsstat utse en enda administrativ myndighet med befogenhet att se till att de bestämmelser som antas enligt detta direktiv tillämpas.

Medlemsstaterna skall införa effektiva rådgivande arrangemang och förfaranden med marknadsaktörerna beträffande eventuella ändringar i nationell lagstiftning. Dessa arrangemang kan inbegripa en rådgivande kommitté inom varje behörig myndighet, vars sammansättning så långt det är möjligt skall återspegla mångfalden hos marknadsaktörerna, vare sig det gäller emittenter, finansiella företag eller konsumenter.

Artikel 12

1. Den behöriga myndigheten skall få alla tillsyns- och utredningsbefogenheter som den behöver för att utföra sina uppgifter. Den skall utöva dessa befogenheter

a) direkt, eller

b) i samarbete med andra myndigheter eller med marknadsföretagen, eller

c) på eget ansvar genom delegering till sådana myndigheter eller till marknadsföretagen, eller

d) efter ansökan till de behöriga rättsliga myndigheterna.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6.7 skall de befogenheter som avses i punkt 1 i den här artikeln utövas i enlighet med nationell rätt och omfatta åtminstone rätten att

a) få tillgång till varje dokument i vilken form som helst och få en kopia på det,

b) begära upplysningar av vem som helst, även av de personer som efter varandra verkar för att vidarebefordra order eller utföra de

▼B

berörda operationerna samt deras huvudmän och om nödvändigt kalla en person till förhör,

c) utföra inspektioner på plats,

d) infordra befintliga uppgifter om tele- och datatrafik,

e) kräva att ett agerande som strider mot bestämmelser som fastställts i enlighet med detta direktiv upphör,

f) tillfälligt avbryta handeln med de berörda finansiella instrumenten,

g) begära att tillgångar fryses och/eller beläggs med kvarstad,

h) begära tillfälligt förbud mot utövande av yrkesverksamhet.

3. Denna artikel skall inte påverka tillämpningen av nationella rättsliga bestämmelser om tystnadsplikt.

Artikel 13

Tystnadsplikten skall gälla alla personer som arbetar eller har arbetat för den behöriga myndigheten, eller för den myndighet eller det marknadsföretag som den behöriga myndigheten delegerat sina befogenheter till, inbegripet revisorer och experter som arbetar på dess uppdrag. Information som omfattas av sekretess får lämnas ut till en annan person eller myndighet endast när detta föreskrivs i lag.

Artikel 14

1. Utan att det påverkar deras rätt att föreskriva straffrättsliga påföljder skall medlemsstaterna, i enlighet med sin nationella lagstiftning, säkerställa att lämpliga administrativa åtgärder kan vidtas eller lämpliga administrativa påföljder kan beslutas beträffande de personer som är ansvariga för att de bestämmelser som antagits enligt detta direktiv inte har följts. Medlemsstaterna skall säkerställa att sådana åtgärder är effektiva, proportionerliga och avskräckande.

2. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 17.2 upprätta en informativ lista över de administrativa åtgärder och påföljder som anges i punkt 1.

3. Medlemsstaterna skall föreskriva de påföljder som skall tillämpas för vägran att samarbeta vid en undersökning som omfattas av artikel 12.

4. Medlemsstaterna skall föreskriva att den behöriga myndigheten får offentliggöra varje åtgärd eller påföljd som vidtas vid överträdelse av bestämmelser som antagits enligt detta direktiv, utom i de fall då offentliggörandet skulle skapa allvarlig oro på finansmarknaderna eller orsaka de berörda parterna oproportionerligt stor skada.

Artikel 15

Medlemsstaterna skall se till att den behöriga myndighetens beslut kan överklagas till domstol.

Artikel 16

1. De behöriga myndigheterna skall samarbeta med varandra när så krävs för att de skall kunna utföra sina uppgifter och utöva sina befogenheter enligt detta direktiv eller enligt nationell lagstiftning. De behöriga myndigheterna skall bistå varandra. I synnerhet skall de utbyta information och samarbeta i utredningsarbetet.

2. De behöriga myndigheterna skall på begäran omedelbart överlämna all information som krävs för det syfte som anges i punkt 1. Där så krävs skall den behöriga myndighet som mottar en framställning omedelbart vidta nödvändiga åtgärder för att inhämta den begärda in-

▼B

formationen. Om den behöriga myndighet som mottar framställningen inte kan överlämna den begärda informationen omedelbart, skall den meddela den ansökande behöriga myndigheten skälen till detta. De överlämnade uppgifterna omfattas av den tystnadsplikt som anställda och före detta anställda vid den behöriga myndighet som mottar dem är bundna av.

En behörig myndighet får vägra att tillmötesgå en framställning

— om överlämnande av information skulle kunna få en negativ inverkan på den berörda medlemsstatens suveränitet, säkerhet eller allmänna ordning,

— om rättsliga förfaranden redan har inletts beträffande samma handlingar och mot samma personer inför den berörda medlemsstatens myndigheter, eller

— om ett slutligt rättsligt avgörande redan har meddelats mot samma personer för samma handlingar i den berörda medlemsstaten.

I sådant fall skall den underrätta den ansökande behöriga myndigheten om detta och lämna så detaljerad information som möjligt om dessa förfaranden eller detta avgörande.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 226 i fördraget får en behörig myndighet vars begäran om information inte ger resultat inom rimlig tid eller avslås, anmäla detta till Europeiska värdepapperstillsynskommittén i vilken diskussioner skall äga rum för att uppnå en skyndsam och effektiv lösning.

De behöriga myndigheter som mottar information enligt punkt 1 får, utan att det påverkar deras skyldigheter i samband med straffrättsliga förfaranden, använda denna enbart för utövandet av sina uppgifter enligt detta direktiv och i samband med administrativa och rättsliga förfaranden som specifikt har samband med utövandet av dessa uppgifter. Den myndighet som mottar informationen får emellertid använda den för andra ändamål eller vidarebefordra den till behöriga myndigheter i andra stater, om den behöriga myndighet som överlämnat informationen samtycker till detta.

3. När en behörig myndighet finner att handlingar som strider mot bestämmelserna i detta direktiv utförs eller har utförts på en annan medlemsstats territorium eller att vissa handlingar påverkar finansiella instrument med vilka handel bedrivs på en reglerad marknad i en annan medlemsstat, skall den så noggrant som möjligt underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstaten om detta. Den behöriga myndigheten i den senare medlemsstaten skall vidta lämpliga åtgärder. Den skall meddela den underrättande behöriga myndigheten om resultatet och så långt det är möjligt också om viktiga händelser under ärendets gång. Denna punkt skall inte innebära att de befogenheter som tilldelats den behöriga myndighet som har översänt informationen åsidosätts. De behöriga myndigheterna i de olika medlemsstaterna som är behöriga enligt artikel 10 skall samråda om den föreslagna uppföljningen av sina åtgärder.

4. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat får begära att en undersökning utförs av den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat inom denna sistnämnda stats territorium.

Den får också begära att några tjänstemän från den egna myndigheten tillåts att åtfölja tjänstemännen från den behöriga myndigheten i den medlemsstaten under undersökningen.

Det övergripande ansvaret för undersökningen skall dock ligga på den medlemsstat på vars territorium den äger rum.

Behöriga myndigheter får vägra att efterkomma en begäran om undersökning enligt första stycket, eller en begäran om att tjänstemän från den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat skall följa med de egna tjänstemännen enligt andra stycket, om detta skulle kunna skada den berörda statens suveränitet, säkerhet eller allmänna ordning, om

▼B

rättsliga förfaranden redan har inletts beträffande samma handlingar och mot samma personer inför den berörda statens myndigheter eller om ett slutligt rättsligt avgörande redan har meddelats mot samma personer för samma handlingar i den berörda staten. I sådant fall skall den underrätta den ansökande behöriga myndigheten om detta och lämna så detaljerad information som möjligt om dessa förfaranden eller detta avgörande.

Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 226 i fördraget får en behörig myndighet, vars begäran om att inleda en undersökning eller om tillstånd för de egna tjänstemännen att följa med den utländska behöriga myndighetens tjänstemän inte ges något svar inom rimlig tid eller avslås, anmäla detta till Europeiska värdepapperstillsynskommittén i vilken diskussioner kommer att äga rum för att uppnå en skyndsam och effektiv lösning.

▼M1

5. I enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 17.2 ska kommissionen anta genomförandebestämmelser om arbetsförfarandena för utbyte av information och inspektioner över gränserna som avses i denna artikel.

▼B

Artikel 17

1. Kommissionen skall biträdas av Europeiska värdepapperskommittén, inrättad genom beslut 2001/528/EG (nedan kallad ”kommittén”).

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet, om de genomförandeåtgärder som beslutats enligt detta förfarande inte ändrar de grundläggande bestämmelserna i detta direktiv.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

▼M1

2a. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

3. Senast den 31 december 2010, och därefter minst vart tredje år, ska kommissionen se över bestämmelserna om sina genomförandebefogenheter och lägga fram en rapport till Europaparlamentet och rådet om hur dessa befogenheter fungerar. I denna rapport ska man särskilt undersöka om kommissionen behöver föreslå ändringar av detta direktiv i syfte att garantera en lämplig avgränsning av de genomförandebefogenheter som den tilldelats. Slutsatsen om huruvida en ändring behövs eller ej ska åtföljas av en detaljerad motivering. Vid behov ska rapporten åtföljas av ett lagstiftningsförslag om ändring av bestämmelserna om kommissionens genomförandebefogenheter.

▼B

Artikel 18

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast 12 oktober 2004. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

▼B

Artikel 19

Artikel 11 skall inte påverka en medlemsstats möjlighet till särskilda rättsliga och administrativa förfaranden för de utomeuropeiska territorier där medlemsstaten ansvarar för de yttre förbindelserna.

Artikel 20

Direktiv 89/592/EEG och artiklarna 68.1 och 81.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/34/EG av den 28 maj 2001 om upptagande av värdepapper till officiell notering och om uppgifter som skall offentliggöras beträffande sådana värdepapper ([1]) skall upphöra att gälla med verkan från den dag som det här direktivet träder i kraft.

Artikel 21

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 22

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

([1]) EGT L 184, 6.7.2001, s. 1.